üheskoos, ja nüüd pidasid nemad nõuu Leenale kirjutada, et tema teisel päämal tuleks Triinut waatama, kellele wääga tarwis oli temaga rääkida. Kohtumees pani oma nime kirja alla, et Leena seda usuks ja ta leiwawanemad temale luba annaksid.

Leenale sai mitmest ajast rõõmu südamesse, et wana Triinuga pidi koku saama; ei ta mõistnud isegi, kust see temale tuli, et nüüd tema meelest pääw paistis palju selgem kui enne seda. Teed käies tänas ta Jumalat selle rõõmu pärast, aga palus kaa andeks, et ta oma risti igal ajal ei olnud õiete kannud. — Aga sai tema alewi ligidale, siis ommeti hakkas tema süda peksma. Suurt teed mööda ei julenud tema seeki minna, waid kallas jalgteele heinamaadest ja põldudest läbi. — Juhan nägi teda tulewa ja peitis end kõrwale. — Seda rõõmu, kui Leena sai Triinu kambrikesse astunud! Ei nemad saanud sõnagi suust wälja, teine aga oli teise ümber kaela hakanud ja tundsid südames kalliist õnne. Seal astus Juhan sisse, aga Leena kiljatas jälle

ja kippus äraminestama, sest et ta ju mõtles, et Juhan temast enam ei pidanud hoolima sugugi. Juhan sai weel teda püsti hoitud, ja ennegu tema jõudis temale kohtu kirja näidata, et Leena leitud ilmasüüta olewa, rääkis Triinu rõõmu lugu üles. Seda õnne kuuldes pidi Leenu ju äraminestama; aga tema toibus jälle, ja nüüd oli neil kolmel üheskoos, pärast mitmesugust kurwastust ja nutmist, suur ja kallis rõõm. Wana Triinu päris nüüd, et Leena pidi temale mitme aja taka jälle mäejutluse sõnad ete lugema, ja tõi siis Peetri Piibli wälja. Sai Leena Piibli lahti wõtnud, ennäe! üks suur leht oli mäe-jutluse kohal sisse pandud! Juhan wõttis lehe oma käte, ja nüüd — seal see Peetri wiimse seaduse teine kiri oligi.

Said nemad kolmekesi pisut oma suurt rõõmu waigistanud, siis tõttasid nemad üheskoos kohtumehe juure. Teisel päämal tuli linna kohus wälja ja Tiirik pidi kõik ülekohtusel wiisil päritud wara käest ära andma. Juhan leppis weel temaga, et ta ei pärinud, mis ju oli raisatud. Ja nüüd oli tema õn ja rõõm taga

Eesti ma rahwa Kalender 1868 138